



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1295/2020
03.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Небојше Ђокића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 227/18 од 31.01.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 121/20 од 14.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.12.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 227/18 од 31.01.2020. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 121/20 од 14.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К. бр. 227/18 од 31.01.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ-а, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се она неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да сноси трошкове кривичног поступка као и да суду на име паушала плати износ од 8.000,00 динара, у року од 30 дана по правноснажности пресуде, док је приватни тужилац малолетни ББ, за остваривање имовинско-правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 121/20 од 14.08.2020. године одбијене су као неосноване жалбе приватног тужиоца малолетног ББ, окривљеног АА и његовог браниоца, па је пресуда Основног суда у Крушевцу К. бр. 227/18 од 31.01.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Небојша Ђокић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење с тим да се поступак настави пред измењеним већем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер се заснивају на исказу малолетног приватног тужиоца ББ који је испитан као сведок на претресу дана 06.02.2019. године, без присуства представника Центра за социјални рад, што није у складу са законом, па се на том исказу не може заснивати пресуда.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге, због којих у конкретном случају није постојала обавеза суда за испитивање малолетног приватног тужиоца као сведока у присуству стручних лица (кривично дело за које је окривљени оптужен не спада у кривична дела у вези којих се примењују посебне одредбе Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, која се односе на заштиту малолетних лица као оштећених у кривичном поступку - страна четири, став два, три, четири и пет другостепене пресуде), које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА наводи се и да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, али у образложењу наведених повреда закона бранилац окривљеног полемише са чињеничним утврђењем суда у погледу постојања лаке телесне повреде приватног тужиоца малолетног ББ, у виду отока горње усне и отока левог образа, што, по наводима захтева, не представља лаку телесну повреду, због чега окривљени није могао бити оглашен кривим због извршења овог кривичног дела.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу формално је поднет из разлога због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, али се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао, обзиром да из образложења наведених повреда произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања, а што не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић